

Koclířov - Místní program obnovy vesnice

2. Tradice a současnost

Program obnovy vesnice je součástí zápasu o znovuoživení demokracie v naší vlasti, v němž v bolestivém a dlouhodobém procesu dochází k souboru hospodářských, společenských a sociálních změn. Je neoddelitelně spojen:

- s obnovou samosprávy obcí, s obnovením vlastního řízení, financování, hospodaření a tím i s vlastní odpovědností za vývoj obce
- s obnovou zemědělského hospodářství, založeném na navrácení majetku a tím i návratu vztahu laskavého hospodáře k vlastní půdě
- s obnovou živoucí kulturní krajiny, s ekologickou stabilitou přírody, s řešením čistoty ovzduší, vod, likvidace odpadů
- s obnovou hospodářské činnosti v obci, jako základu její stability, s návratem řemesel, s podnikáním, s rozšířením služeb, s turistickým ruchem
- s obnovou duchovních, kulturních a společenských hodnot plnokrevného venkovského života s obnovou "ducha" obce
- se změnou smýšlení obyvatelů vesnic, s obnovením jejich podílu na řešení veřejných a společenských věcí, s povznesením jejich sebevědomí a sebeúcty, s ochotou ke spolupráci, s hrdostí na vlastní vesnici.

Je zřejmé, že naše nastoupená cesta je dlouhodobá, postupná a obtížná. Zejména velké úsilí bude vyžadovat změnu stereotypů v myšlení obyvatel, odstranění jejich apatie, uzavřenosti a laxnosti. Rovněž je nutné odmítat zakořeněné představy o řízení věci obce „shora“, o neomezenosti státních dotací, o nutnosti „cizí“ pomoci obci; naopak - je nutné posilovat vědomí vlastních sil, vlastní iniciativy, hledání vlastních cest a zdrojů. Je pro nás hrdostí, že v obnově demokracie u nás můžeme navázat na naše domácí tradice. Podobně je tomu v nastoupené cestě v obnově kvalit venkovského osídlení, regenerace krajiny a v programu obnovy vesnic. Podíváme-li se do našich knihoven, uvidíme, jak široce se venkovské kultuře věnovaly minulé generace.

Jako příklad práce našich předků můžeme uvést i publikaci č. 50 „Úprava vesnic“, vydaná Českou akademií technickou v r. 1938, jež je ideovou i praktickou předchůdkyní dnešního „Programu obnovy vesnice“, Přesto, že v období první republiky nebylo nutno vesnici „obnovovat“, pouze upravovat, jsou pro nás tehdejší myšlenky stále živé, podnětné a povzbuzující.

Z nich vyjímáme:

- má-li se úprava vesnic dít soustavně a účelně, jest zapotřebí předem sestavit přesný plán...
- především se začne s takovými úpravami obce, jež nevyžadují vůbec zvláštního nákladu a to je v prvé řadě čistota. Čistota v obci je základním pojmem, bez udržování čistoty jsou všechny ostatní úpravy méněcennými ...
- s přibývajícím civilizačním pokrokem se značně mění tvářnost venkova. Na jedné straně je to k jeho prospěchu, na druhé k jeho škodě ...
- všude na venkově proniká bezmyšlenkovitě napodobování městských tvarů stavebních, utvořených pro docela jiné podmínky. Je nezbytným, aby byly podniknuty kroky k zachování a prohlubování charakteristických zvláštností vesnického starého slohu stavebního
- i když se nedostane každé obci podpor pro uskutečnění větších prací - a bude lépe, nebude-li s nimi vůbec počítáno
- při dobré vůli bude možno každému občanu přispěti podle jeho možností k zlepšení a zkrášlení vesnického prostředí. Dobrovolnou pracovní povinností lze mnoho vykonati a bude záležití jen na občanech, vedoucích obecních hospodářství, aby takovou činnost vyvolali.

Moudrost našich otců, uvedená v této publikaci platí dodnes.